

Ötödik üzenet

Krisztus mint Isten képe és a kincs

Igeolvasmány: 2Kor 4,4. 7; Kol 1,15; Héb 1,3; Jn 1,18

I. A 2Korinthus 4,4-7 igeszakasz megmutatja nekünk, hogy megtapasztalhatjuk és élvezhetjük Krisztust mint Isten képét és a kincset:

- A. Isten képe Krisztusra vonatkozik mint a külső kifejeződésünkre, míg a kincs Krisztusra mint a belső tartalmunkra.
- B. Krisztust kéne hordoznunk mint Isten képét kívül, és rendelkezünk kéne Krisztussal mint a kincssel belül.
- C. Be kell lépni Krisztus gazdag és teljes élvezetébe.
- D. A Héberék 1,3 szerint Krisztus Isten dicsőségének a kisugárzása; vagyis Ő Isten képének a kifejeződése.
- E. Krisztus mint Isten képe Istennek a kijelentése, kifejeződése; Ő kijelenti Istent, és kifejezi Istent – Jn 1,18.
- F. A Kolossé 1,15 beszél Krisztusról mint a láthatatlan Isten képéről; a kép itt nem fizikai forma, hanem Isten lényének kifejeződése az Ő összes tulajdonságában és erényében.
- G. Az értelmünknek oly mértékben meg kell újulnia, hogy világos nézetünk legyen Krisztusról mint Isten képéről – Róm 12,2.

II. A 2Korinthus 4,4-ben [angol ford. alapján] Pál beszél „Krisztus dicsősége evangéliumának” megvilágításáról, „aki az Isten képe”:

- A. Ebben a versben Pál azt is közli velünk, hogy e kor istene, e világ fejedelme (Jn 12,31; 14,30; 16,11; Ef 2,2), megvakította a hitetlenek gondolatait:
 - 1. E kor istene a Sátán, a jelen kor fejedelme, aki uralja a mai világot, és vadászik az emberek imádatára az értelmük és a gondolataik megvakítása által – 2Kor 4,4.
 - 2. Az összes mai embert – akár primitív, akár rendkívül kulturált – megvakította e kor istene.
 - 3. Imádkoznunk kell, „Uram, bízom Benned, hogy legyőződ ennek a kornak az istenét; Terajta kívül senkit és semmit sem imádok.”
 - 4. Ha ilyen módon imádkozunk, az isteni világosság ragyogni fog, és kijelentést fogunk kapni.
 - 5. Ha ejtjük az elgondolásainkat, és az Úrhoz fordítjuk a szívünket (3,16), a leplek le fognak hullani, és e kor istenének nem lesz tere a lényünkben.
- B. Krisztus evangéliuma az Ő dicsőségének az evangéliuma, amely megvilágít és előragyog.
- C. Isten láthatatlan, de Krisztus, Isten szeretete Fia, aki Isten dicsőségének kisugárzása és az Ő szubsztanciájának lenyomata (Héb 1,3 [angol ford. alapján]): az Ő képe, kifejezve azt, ami Ő.
- D. Isten képe a Kolossé 1,15-ben Isten kifejeződésére és Isten teljességére vonatkozik, vagyis Krisztusra Magára.
- E. A képe a láthatatlan Istennek kifejezés arra utal, hogy habár Isten Maga láthatatlan, az Ő képe látható – 15. vers.
- F. A láthatatlan Istennek van egy látható képe, és ez a kép Krisztus:
 - 1. A János 1,18 azt mondja, „Istent soha senki nem látta; az egyszülött Fiú, aki az Atya kebelében van, Ő jelentette ki Őt.”
 - 2. Habár Isten láthatatlan, Ő egy élő személy által, vagyis Jézus Krisztus, Isten Fia, által kifejeződik – 3,16.

III. „Ez a kincsünk [...] cserépedényekben van” – 2Kor 4,7a:

- A. Krisztus mint a megelevenítő Szellem bennünk az a Személy, aki ragyog és munkálkodik; ez az a kincs, ami bennünk van.

- B. Istennek a szíveinkben való ragyogása (4. 6. vers) behoz belénk egy kincset, a dicsőség Krisztusát, aki Isten megtestesítője, hogy az életünk és a mindenünk legyen.
- C. A szíveinkben való ragyogás miatt van egy kincsünk, amely csodálatos, drága és bámulatos.
- D. Ez a bennünk, a cserépedényekben, lévő kincs, a bennünk lakozó Krisztus, nem más, mint az ellátmány isteni forrása a keresztyén élethez – 7. vers.
- E. Az *ez a kincsünk* kifejezés a 2Korinthus 4,7-ben a 6. versre hivatkozik, ahol Pál Jézus Krisztus arcáról beszél:
 - 1. Isten ragyogása a szíveinkben arra szolgál, hogy megvilágítson minket, hogy megismerhessük Isten dicsőségét Krisztus arcán.
 - 2. Isten dicsősége, ami Jézus Krisztus arcán megnyilvánul, a dicsőség Istene, aki Jézus Krisztus révén kifejeződik; megismerni Őt azt jelenti, hogy megismerjük a dicsőség Istenét – 6. vers.
 - 3. Az *arc* szóval fordított görög szó a 2Korinthus 4,6-ban szó szerint ugyanaz a szó, amelynek a fordítása „személy” [angol ford. alapján; Károli: szín] a 2,10-ben; ez a szó a szemek körüli részre utal, a tekintetre mint a belső gondolatok és érzések tükrére, amely az egész személyt megmutatja és megnyilvánítja.
 - 4. Ez azt mutatja, hogy ha nem rendelkezünk Krisztus arcának tükrével, akkor Ő nem lehet kincs számunkra a valóságban:
 - a. Nem fogjuk érzékelni, hogy kincsünk van a bensőnkben, amíg meg nem látjuk Jézus Krisztus arcát.
 - b. Egyrészt, mindnyájan ki tudjuk jelenteni, hogy mi vagyunk a cserépedények, és hogy Krisztus a kincs a bensőnkben.
 - c. Másrészt, meg kell látnunk, hogy csak akkor, amikor Krisztus jelenlétében élünk, az Ő lény tükrét nézve, fogjuk érzékelni azt, hogy Ő egy kincs a számunkra – 10. vers.
- F. Isten eljárásának első lépése az Ő céljának valóra váltása során az volt, hogy megteremtette az embert mint egy cserépedényt Önmagának mint életnek a tartalmazásához – 1Móz 2,7:
 - 1. Isten kiválasztott minket, hogy a tisztesség edényei lehessünk, amelyek telve vannak a Háromság Istennel – Róm 9,21. 23; 2Kor 13,13.
 - 2. Az Újtestamentum megmutatja nekünk, hogy Isten olyan hívőket akar edényekként, akik szeretik Őt, és nyitva tartják magukat Őneki – Róm 9,21. 23; 2Kor 3,16.
 - 3. Ha a lényünk mélységeiben nem vagyunk nyitva az Úr számára, akkor Ő nem tudja kitölteni Magát belénk, és nem tudja elkészíteni az Ő otthonát a szívünkben – 1Kor 2,10.
 - 4. Egy nyitott edény semmit sem tesz, csak nyitva tartja magát arra, hogy betöltekezzen az Isteni Háromság isteni kitöltése által – 1Kor 13,13.
 - 5. Amikor az Úr megtölt minket, Ő tesz meg mindent értünk – Ef 3,19.
- G. Gyengék vagyunk, mert cserépedények vagyunk; azonban egy kincs a bensőnkben, az edényen belül, lehetővé teszi nekünk, hogy nyitva tartsuk magunkat az Úr számára, minden alkalmat megadva Neki ahhoz, hogy mindent megtegyen, amit Ő meg akar tenni; ez a helyénvaló és valódi keresztyén élet – 17. vers; Gal 2,20.

IV. „Hogy amaz erőnek nagy volta Istené legyen, és nem magunktól való” – 2Kor 4,7b:

- A. Az a tény, hogy cserépedények vagyunk, azt bizonyítja, hogy az erő nagy volta Istené, és nem magunktól való:
 - 1. Önmagunkban semmivel sem vagyunk többek cserépedényeknél; bűnösök, bukottak és alantasak vagyunk.
 - 2. Ilyenekként nincs meg az erőnk megnyilvánítani az igazságot és előragyogni az evangélium dicsőségét – 4. vers.
- B. Habár értéktelen cserépedények vagyunk, Isten belénk ragyogta az értékes kincset:

1. Most ez a kincs annak az erőnek a forrásává válik, amely energizál minket, lehetővé teszi nekünk, hogy előragyogjuk Isten dicsőségét, és megnyilvánítsuk az igazságot – 7a. vers.
2. Ennek a kincsnak megvan az ereje, és ez az erő mindent felülmúló.
- C. Külsőleg cserépedények vagyunk, de belsőleg van egy felbecsülhetetlen kincsünk – Krisztus mint a megtestesítője a Háromegy Istennek, aki átment folyamatokon és kiteljesedett, hogy a mindent tartalmazó meglevenítő Szellem legyen – 1Kor 15,45b.
- D. A bensőnkben a miénk Krisztus mint egy csodálatos kincs; külsőleg Krisztust mint Isten képét, a Háromegy Isten kifejeződését, hordozzuk – 2Kor 4,4.
- E. Amikor elkezdtünk hinni az Úr Jézusban, többet kaptunk, mint egyszerűen egy Megváltót; a legkiválóbb Személyt kaptuk meg a világegyetemben.
- F. Meg kell tapasztalnunk és élveznünk kell Krisztust mint a kincset belül és a képet kívül.